

Od Ibn Abbasa, r.a., prenosi se da je kazao: "Period zaklinjanja na apstinenciju žene u predislamsko doba bio je godinu i dvije, a zatim je Uzvišeni Allah to ograničio. Ko to učini manje od četiri mjeseca ne smatra se zakletvom na apstinenciju."

Od Ibn Abbasa, r.a., prenosi se da je kazao: "Period zaklinjanja na apstinenciju žene u predislamsko doba bio je godinu i dvije, a zatim je Uzvišeni Allah to ograničio. Ko to učini manje od četiri mjeseca ne smatra se zakletvom na apstinenciju."

[Nisam mogao pronaći ocjenu šejha Albanija] [Hadis bilježi Bejheki - Hadis bilježi Taberani - Hadis bilježi Se'id b. Mensur]

Ova predaja od Ibn Abbasa, r.a., objašnjava da su u predislamsko doba - a to je prije nego je poslan Vjerovjesnik, s.a.v.s. - zakletvu na apstinenciju žena prakticirali godinu-dvije, a razvodili su se i više od tri puta, pa kad god bi postbračno čekanje bilo na isteku, vraćali bi ženu, a onda je opet puštali. Na ovaj način je zakletva na apstinenciju pravila veliku štetu ženama. Onda je Uzvišeni Allah dao muževima određeni rok u kojem čovjek može da se sustegne od spolnog odnosa sa ženom - četiri mjeseca. Ako bi to trajalo više, onda je bio pred izborom ili da je pusti ili da joj se vrati. Period manji od četiri mjeseca ne smatra se apstinencijom, nego je služilo u odgojne svrhe. Taj period se nije tretirao zakletvom na apstinenciju.

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/58153>

